

quod non sit baptismus. Secunda est, ²¹ quod \dagger expressio actus, & personæ suscipientis sunt de necessitate sacramenti, patet ex determinatione Ecclesiæ, quæ habetur in cap. i. eod. tit. vbi sic dicitur. si quis puerum ter in aqua immerserit in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & non dixerit, Ego baptizo te, non est baptizatus. Hoc etiam tenet glos. in d. c. multi, in fine. Tertia. Expressio personæ baptizantis non est de necessitate Sacramenti. Hinc si omittitur pronomen, Ego, & diceret quis baptizo te & c. bene baptizat: quia subintelligitur pronomen. arg. C. de fideicom. verbum volo maximè, quoniam nec Christus: apposuit pronomen cum dixit. Ite baptizate. Hinc fit, quod baptismus, qui confertur à Græcis est verus baptismus, qui sic baptizant. Baptizetur seruis Christi Nicolais in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen. Quia reuerentes ex eis ad obedientiam Ecclesiæ non rebaptizantur, vt dicit Turrecrem. in cap. si nō, nu. 6. de consecr. dist. 4. glos. in d. c. multi. Quarta, quod nec Amen est de substantia, vt ibi per Turrecrem.

²² Septima. Mutatio in forma verborum \dagger potest contingere multipliciter, videlicet vocum variatione, additione, subtractione, corruptione, transpositione, & interruptione. Quantum ad primum fit talis decisio. Mutatio qualitercunque fiat circa voces manente eadem significatione, & modo significandi, non obest sacramento baptismi. Nam si aliud esset, sequeretur huiusmodi absurdum, quod non possent sacramenta conferri nisi in lingua Hebraica, in qua forma Sacramentorum fuit instituta? Nunc autem potest conferri baptismus in quacunque lingua, Hebraica, Græca, & Latina, & in omni alia materna ergo secundum Petr. cum quo concordat Hostien. in Sum. eo. tit. §. quæ sit eius forma, ad finem, sub §. quid si Latinus. ergo. Et ratio est: quia forma realis potius attendenda est, quam verbalis, de consecr. dist. 4. cap. retulerunt.

²³ Octava. Si mutatio \dagger vocum non est tanta, quin maneat eadem significatio secundum accommodationem vsus, licet non secundum regularem formam primæ institutionis, & tunc est baptismus, si fiat ex simplicitate, & non ex peruersitate, siue mutatio fiat ex parte ante, siue post. Dicit tamen D. Tho. quod hoc præcipue accidit, quando sensus locutionis remanet, quando corruptio est à parte finis: secus si à parte principij, maximè quando mutatio esset magna. Vnde Papa reputat baptizatum eum, qui à quodam sacerdote ignaro Latini eloquij baptizatus est in nomine Patria, & Filia, & Spiritus sancta, de consecr. dist. 4. c. retulerunt. At si erraret ex peruersitate, talis error impediret, quia aliud intenderet facere, quam dicant, vel faciant catholici. Arch. in d. c. retulerunt. Rursus. Si dicatur Nos, vbi Ego, & baptizamus, vbi baptizo, & vos, vbi te, & tunc est conclusio Petri de Palude, quæ est verus baptismus, licet incurrat peccatum: quia remanet sensus verborum ex accommodatione vsus. Sed si dicatur: In nominibus, vbi dicitur, In nomine, vitiatur: quia de forma est vnitas essentialis personarum, quam repræsentat numerus singularis, sicut & Trinitas personalis in dicretione personarum. Ita Turrecrem. in d. c. si non, nu. 10.

²⁴ Nona. Circa additionem. Secundum Canonistas fit talis decisio. Additio \dagger siue præmittatur, siue sequatur, siue interponatur, semper vitiat baptismum, quia formæ nihil addendum est, siue detrahendum, c. firmissimè, & c. si non sanctificatur, & c. de Arrianis, de consecr. dist. 4. Et in hoc Host. in sum. concordat, dicens, quod si quis dicat. Ego te baptizo in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & omnium sanctorum non est baptizatus: quia nihil debet iungi formæ. & in hoc hodie omnes conueniunt. Ita etiam tenet Archid. in d. c. si non sanctificatur.

²⁵ Decima. Circa subtractionem. D. Th. & quasi comm. Doct. asserunt, \dagger quod